

и отъ това сѧ научиха Латини-те да совершаватъ тайнство-то на причастіе-то съ пресѧнъ хлѣвъ.

И първо Александаръ, първий римскій епископъ, кѣде сто и двадесать години послѣ рождество-то Хрїстова показа пресный-атъ хлѣвъ въ церквѧ-тѧ, а западни-те отъ начало-то не му слѣдуваха сички-те мнѣніе-то, но совершаваха тайнство-то на причастіе-то съ квасникъ хлѣвъ, както и восточни-те, послѣ же зеха сички-те да свѧщенодѣйствуватъ съ пресѧнъ хлѣвъ.

Колко-то же слѣдуваха ересь-та на том ересоначалникъ, найменувахасѧ ѳвїонити, кои-то имаха разны мысли отъ учитель-атъ си. Понеже нѣкои отъ тѣхъ думаха, защо Хрїстосъ сѧ роди отъ Дѣвка и отъ Духа Сватаго, обаче непредсуществовалъ кѣто Богъ, други же думаха, зашто-то сѧ создади преди други-те созданиѧ, и ѳ поголѣмъ отъ Ангели-те, и влада надъ сички-те; и че той дохождалъ въ Адама, въ Патріарсы-те, пророцы-те и на конецъ въ Исуса, кой-то сѧ распна и воскреси, и сѧ вознеси на небо-то.

Глава 8.

За второ-то гоненіе на Хрїстіани-те на Домитіаново-то време.

Мирный-атъ нравъ на блага-те самодержци Веспесіана и Тїта, дади нѣкож тишинѧ на Хрїстіани-те; Обаче кѣто стана Домитіанъ самодер-